

Národní obranná strategie

I. Úvod

Obrana státu je záležitostí celé společnosti a každého občana. Jejím hlavním cílem je zabezpečit základní podmínky pro bezpečnost a prosperitu společnosti a jejich členů, z nichž nejdůležitější jsou státní svrchovanost, územní celistvost, demokratické zřízení a národní svébytnost.

Tyto podmínky může zajistit jen společnost a občané, kteří dbají o obranyschopnost svého státu. Otázky obrany proto tvoří státní prioritu. Uvedené pojetí obrany státu vychází z přesvědčení, že společnost, která nebrání vlastní zemi, rezignuje na možnost zasahovat do krizových situací a ozbrojených konfliktů, které přímo či nepřímo ohrožují její zájmy.

Národní obranná strategie tvoří koncepční základ pro výstavbu komplexního systému obrany České republiky a pro vojenskou strategii. Cílem národní obranné strategie je stanovit zásady pro energickou a rozhodnou činnost, která směřuje k zajištění bezpečnosti státu, k odvrácení ozbrojeného konfliktu a k použití ozbrojených sil k obraně v případě, že výše uvedené hodnoty budou ohroženy vnějšími nebo vnitřními faktory. Národní obranná strategie České republiky je svou kvalitou nadrezortní, neboť se vztahuje k celé oblasti přípravy státu na hospodářskou mobilizaci, přípravu státního území, infrastruktury a veškerého potenciálu zdrojů a prostředků, které má stát k dispozici pro obranu. Na realizaci národní obranné strategie se v rámci své působnosti podílejí všechny ústavní orgány státu, orgány státní správy, územní samosprávy, právníkové osoby a občané. Zajištění podmínek pro jejich činnosti ve smyslu obranné strategie si vyžádá legislativní úpravy.

II. Východiska národní obranné strategie

1. Geopolitické postavení a rizika ohrožení České republiky

Demografické, geografické a geopolitické parametry a ekonomický potenciál řadí Českou republiku mezi státy, jejichž mezinárodněpolitické postavení určuje především ekonomická, sociální a politická stabilita, demokratické zřízení, aktivní zapojení do mezinárodních ekonomických vztahů, kvalita jejich vnitřní a zahraniční politiky a věrohodná demonstrace schopnosti a odhodlání bránit se s oporou o spojenecké svazky v oblasti bezpečnosti.

Bezpečnost České republiky ovlivňuje především mezinárodněpolitická a vojenskopolitická situace v Evropě a ve světě. Pravděpodobnost globálního konfliktu se v posledních letech výrazně snížila. České republice nehrozí v současné době otevřená ozbrojená agrese. Ve východních a jihovýchodních oblastech přilehlých ke střední Evropě, v důsledku historických problémů s územním, etnickým či náboženským podtextem, však nelze vyloučit vznik konfliktů s omezenými cíli a lokální působností. Další stabilizace v Evropě souvisí s úspěchem evropského integračního procesu a vztahy mezi hlavními světovými mocnostmi.

Bezpečnostní prostředí České republiky současně charakterizuje nárůst nových vnějších i vnitřních rizik nejen vojenského, ale především nevojenského a smíšeného charakteru. Tato rizika se jeví jako závažná zejména pro svou obtížnou předvídatelnost.

2. Zájmy a politika České republiky v oblasti obrany

Česká republika má zájem na mírovém a bezkonfliktním vývoji v Evropě a ve světě. Takový vývoj posílí stabilitu i ve střední Evropě a přispěje k rozvoji demokratických institucí a ekonomické prosperity celého regionu.

Česká republika usiluje o udržení a upevnění mezinárodního míru a stability. Řídí se přitom principy Charty Organizace spojených národů (OSN) a plní závazky, které vyplývají z mezinárodních smluv, jimiž je vázána. V případě potřeby je však připravena hájit své zájmy a bezpečnost v souladu s článkem 51 Charty OSN, který formuluje právo na kolektivní a individuální sebeobranu.

Důležitým prostředkem ke zvýšení bezpečnosti a obranyschopnosti České republiky je dosažení plného členství v Organizaci severoatlantické smlouvy (NATO) včetně jejích integrovaných vojenských struktur. Česká republika bude proto pokračovat ve svém úsilí o přiblížení se členským zemím NATO jak v politické, tak i ve vojenské oblasti. Členství v NATO chápe jako výraz spoluodpovědnosti za ochranu a rozvíjení demokratických hodnot a politické a ekonomické stability. Česká republika bude nadále spolupracovat s NATO v rámci Partnerství pro mír a na přípravě společných akcí, které směřují jak k předcházení konfliktům, tak k udržení míru v Evropě a ve světě. V této souvislosti přikládá velký význam také spolupráci zejména se sousedními státy, jakož i se všemi demokratickými zeměmi.

Česká republika bude nadále aktivně vystupovat v těch mezinárodních organizacích, ve kterých se projednávají a řeší otázky bezpečnostního charakteru. Za důležitou považuje další spolupráci se Západoevropskou unií. Česká republika očekává, že poté, co se stane členským státem Evropské unie, se zapojí do formulování a provádění realizace společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Konkrétním výrazem úsilí České republiky o zachování mezinárodního míru a stability ve světě a především v Evropě je její zapojení do mírových, pozorovatelských a dalších misí OSN, NATO a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE).

III. Zásady a hlavní úkoly v oblasti obrany

1. Strategické zásady obrany

Česká republika se řídí při prosazování svých bezpečnostních zájmů zásadou upřednostnění politických prostředků řešení a prevence hrožících konfliktů před jejich řešením za použití síly. Prvotním cílem obranné strategie je proto zajistit spolehlivou připravenost státu a jeho ozbrojených sil k obraně se souběžným diplomatickým úsilím o řešení případných konfliktů s využitím prostředků mezinárodního práva a spojeneckých smluv.

Obrana státu má svůj politický, historický, ekonomický, právní, vojenský, vnitřně bezpečnostní a obecně lidský charakter s úzce propojenými a navzájem se prolínajícími

vazbami. V případném ozbrojeném konfliktu musí být obrana státu obranou komplexní a integrovanou, která využívá odpovídající populační, materiální a finanční zdroje. Komplexní strategie obrany předpokládá vytvoření jednotného bezpečnostního systému státu, který direktivně stanoví a legislativně přesně vymezí odpovědnosti, povinnosti a úkoly orgánů státní správy, územní samosprávy a právnických a fyzických osob v dobách míru, v nouzovém stavu, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu.

Záměrem obrany je odradit případného agresora tím, že jeho ztráty by podstatně převýšily jeho možné získané výhody. Cílem obrany je odvrátit ozbrojený konflikt, v případě při napadení odrazit agresora už buď vlastními silami, nebo s využitím pomoci spojenců. V případě proniknutí agresora na území státu bude úkolem Armády České republiky (AČR) tyto jeho síly zničit, obnovit státní hranici a její nedotknutelnost a tím i územní celistvost České republiky.

Vnější bezpečnost zajišťují ozbrojené síly, jejichž připravenost musí především věrohodně dokazovat politické odhodlání státu k sebeobraně a občanské odhodlání bezvýhradně hájit státní zájmy. Hlavním prostředkem zajištění obranyschopnosti státu vůči vnějším ohrožením je Armáda České republiky.

Za zajištění vnitřní bezpečnosti a pořádku odpovídá ministerstvo vnitra. Z hlediska obranné strategie je hlavním úkolem rezortu ministerstva vnitra (MV) ochrana státní hranice a eliminace jevů, které by mohly být příčinou narušení vnitřní bezpečnosti státu, jeho destabilizace nebo i ozbrojených střetnutí na jeho území.

2. Hlavní úkoly v oblasti obrany státu

Povinnosti státních a samosprávných orgánů a institucí, společenských a soukromých organizací a subjektů a právnických a fyzických osob řeší v celé šíři problematiky obrany státu zákony zabývající se obranou státu, bezpečností státu a jeho občanů, Armádou ČR, civilní ochranou a zákony a nařízení, které na tyto zákony navazují a mezinárodní smlouvy. Týkají se všech oblastí života v souvislosti s dále uvedenými hlavními úkoly při obraně státu a s dalšími činnostmi, které plnění těchto úkolů podmiňují, vycházejí z nich, anebo se od nich odvozují.

Vnější a vnitřní bezpečnost státu předpokládá komplexní obranu jeho zájmů. Hlavní úkoly v oblasti obrany se liší podle intenzity, charakteru a územního rozsahu krizové situace.

Jestliže charakter ohrožení spočívá v živelních pohromách, nehodách nebo jiném nebezpečí, které ohrožuje ve značném rozsahu životy a zdraví občanů nebo majetkové hodnoty, anebo vnitřní bezpečnost a pořádek, vyhláší se nouzový stav. Jestliže je bezprostředně ohrožena svrchovanost, územní celistvost a demokratické zřízení České republiky, vyhláší se stav ohrožení státu a jestliže je napadena Česká republika nebo je-li třeba plnit mezinárodní smluvní závazky o společné obraně, vyhláší se válečný stav.

Hlavní úkoly v oblasti obrany spočívají:

a) v míru:

- ▲ v úsilí o upevnění mezinárodního míru a bezpečnosti, ve využití prostředků dvoustranné a mnohostranné diplomacie k prohloubení stabilizace mezinárodních vztahů

(preventivní diplomacie, opatření ke zvyšování důvěry, upevňování systému kolektivní bezpečnosti apod. - v gesci MZV, vlády a parlamentu),

- ▲ v posilování spojeneckých svazků a ve zvýšení úrovně interoperability s členskými státy NATO (účast na plánování a realizaci cvičení s armádami NATO a jiných demokratických států v rámci programu Partnerství pro mír - v gesci MZV, MO),
- ▲ v naplňování kroků, které směřují k plnému členství v NATO (v gesci vlády),
- ▲ v přípravě opatření civilního nouzového plánování (v gesci SSHR, MK, MO, MV),
- ▲ v nepřetržitém sledování a analýze politické a bezpečnostní situace v Evropě a ve světě s důrazem na státy a oblasti se sníženou stabilitou a na vývoj v krizových oblastech (v gesci MZV, MO),
- ▲ v trvalém zajišťování vnitřní bezpečnosti a pořádku včetně opatření proti podvracení státu (v gesci MV),
- ▲ ve spoluvytváření mravního a psychologického prostředí k výchově občanů v duchu nezbytné a odhodlané ozbrojené obrany České republiky (v gesci MŠMT a MO),
- ▲ ve stálé připravenosti státu (včetně vymezení kompetencí), jeho jednotlivých orgánů k přechodu z mírového stavu na nouzový stav, na stav ohrožení státu, na válečný stav a k jejich následné činnosti za těchto stavů, k obraně republiky proti vojenskému napadení jak samostatně, tak i ve spolupráci s jinými státy v rámci bilaterálních nebo multilaterálních smluv a závazků (v gesci vlády),
- ▲ ve vybudování integrovaného záchranného systému (v gesci MV, MO, MZd, MPO, MŽP, MK, MDS).

b) v nouzovém stavu:

- v zabezpečení činnosti krizového štábu, který působí ve složení, jež odpovídá charakteru a intenzitě vzniklé situace (v gesci podle charakteru ohrožení SSHR, MV, MO, MPO, MZ, MF, MMR, MPSV, MZd, MŽP, MZV, MK, MDS),
- ve včasné předkládání podkladů pro rozhodování vlády ČR a Parlamentu ČR
- v situacích, ve kterých to zákon stanovuje a ve všech ostatních případech
- v intenzivním seznamování Parlamentu ČR s vývojem situace a s přijatými opatřeními (v gesci MV, MO, vlády),
- v zajištění nouzového ubytování postižených osob a skupin obyvatelstva (v gesci MV, MMR, MŠMT, MZd),
- v aktivaci integrovaného záchranného systému (v gesci MV, MO, MZd, MPO, MŽP, MDS, MK),
- v přijetí dalších opatření (např. výběrová mobilizace, převzetí pozemků, objektů a prostředků do užívání MV a MO, pohotovost a nasazení sil a prostředků civilní ochrany a územní obrany, hospodářská úsporná opatření, krizový systém nařízení a opatření MV, zavedení bezpečnostních opatření v objektech a institucích zvláštní důležitosti, v gesci vlády).

c) ve stavu ohrožení státu:

- v zesílení zahraniční politiky zaměřené na odvrácení hrozby ozbrojeného konfliktu a ve využití spojeneckých svazků k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti a demokratického zřízení České republiky (v gesci MZV),
- v posílení zpravodajských aktivit, v uvedení AČR a ostatních druhů ozbrojených sil do příslušného stavu bojové pohotovosti, v posílení ochrany státní hranice i střežení vzdušného prostoru a v realizaci mobilizačních opatření (v gesci MO, MV, BIS),
- ve vytvoření účelových uskupení, například protiteroristických úderných skupin (v gesci MV, vlády),
- v energické demonstraci síly a razantních krocích, které prokazují zjevnou připravenost a vůli státu k rozhodné obraně (v gesci MO),
- ve včasné aktivování orgánů řízení obrany státu (v gesci vlády),
- ve včasné předkládání podkladů pro rozhodování vlády ČR a Parlamentu ČR,
- v situacích, kde to zákon stanovuje a ve všech ostatních případech v intenzivním seznamování vlády ČR a Parlamentu ČR s vývojem situace a s přijatými opatřeními (v gesci MV, MO, vlády),
- v přípravě ohrožených území k uskutečnění obranné operace a v realizaci opatření,
- k ochraně obyvatelstva a majetku v ohrožených oblastech, popřípadě v zahájení evakuace civilního obyvatelstva a odsunu stanoveného materiálu z ohrožených prostorů a v jejich začlenění do struktury válečného rozmístění a činností (v gesci MO, MV, MPO, MMR, MŠMT),
- v zaujetí hraničních uzávěrů nestandardního charakteru a v uskutečnění nestandardní obranné operace AČR (v gesci MO),
- v přesunu určených osob a materiálu do vytipovaných prostorů a v zahájení vojenské výstavby obranných zařízení (v gesci MO),
- v budování ochranných objektů pro obyvatelstvo (CO, MMR),
- v přijímání opatření na úseku občanských práv a podle potřeby v zavádění zvláštního režimu v určených prostorech (v gesci vlády a Parlamentu ČR),
- v opatřeních hospodářské mobilizace, která transformují mírové hospodářství na hospodářství válečné a v rozvinutí mobilizační infrastruktury (v gesci SSHR, vlády),
- v přípravě orgánů státní správy a samosprávy, hospodářských subjektů a všech do procesu začleněných občanů k plnění úkolů v podmínkách válečného stavu (v gesci vlády).

d) ve válečném stavu:

- ▲ v obraně České republiky, životů a zdraví občanů, majetkových hodnot a zejména objektů důležitých pro fungování státu, odpovídajícími silami a prostředky ozbrojených sil České republiky a případných spojenců (v gesci vlády),
- ▲ v zachování funkčnosti státní správy, zajištění vnitřní bezpečnosti a pořádku (v gesci MV, vlády),
- ▲ v zajištění chodu válečného hospodářství (v gesci SSHR, MPO, MF, MZ, MDS, MMR, MPSV),

- ▲ v přesunech vojsk a skupin obyvatelstva, materiálu a zařízení a z hlediska vedení války nezbytného řídicího a výkonného aparátu (v gesci MO, MDS),
- ▲ v činnosti zahraniční politiky, která směřuje k ukončení ozbrojeného konfliktu při zajištění svrchovanosti, územní celistvosti a demokratického zřízení České republiky s využitím všech prostředků, které umožňuje mezinárodní právo (v gesci MZV).

V nouzovém stavu, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu, podle příslušných zákonů, nabývají státní orgány zvláštní pravomoci a občané a cizí státní příslušníci, kteří pobývají na území státu, jsou povinni se podříditi zvláštním omezením a plnit zvláštní povinnosti. V době, kdy je vyhlášen stav ohrožení státu a válečný stav jsou součástí soustavy soudů polní soudy.

IV. Síly a prostředky obrany, úkoly a určení jejich orgánů

1. Orgány řízení státu

Za řízení obrany České republiky odpovídají v rozsahu svých pravomocí státní orgány ve smyslu ústavy a zákonů.

Stav ohrožení státu a válečný stav vyhláší na návrh vlády ČR Parlament ČR, a to na celém území státu. Faktický válečný stav může však nastat i na základě agrese uskutečněné bez formálního vyhlášení války.

Vyslání jednotek AČR mimo území státu schvaluje Parlament ČR po souhlasu obou jeho komor.

Vláda České republiky řídí systém komplexní obrany státu. Vyhláší nouzový stav s následným schválením Parlamentem ČR. Nouzový stav se vyhláší pro omezené nebo celé území státu.

Pro dobu stavu ohrožení státu nebo válečného stavu se zřídí ústavním zákonem o bezpečnosti České republiky Bezpečnostní rada státu. Tento ústavní zákon také stanoví její působnost.

Pro dobu mimo stav ohrožení státu a válečný stav bude vládou ČR zřízen její poradní, iniciativní a koordinační orgán pro bezpečnostní otázky.

Za zpracování a realizaci úkolů obrany státu v jednotlivých ministerstvech a v ostatních ústředních orgánech odpovídají příslušní ministři a vedoucí úřadů.

Ministerstvo obrany je ústřední orgán státní správy, který koordinuje činnost ostatních ústředních orgánů, správních orgánů, orgánů samosprávy a právnických osob, důležitých pro obranu státu, při přípravě k obraně státu, k civilní ochraně a při obraně státu.

Za realizaci strategie obrany odpovídají v rozsahu svých povinností na regionální úrovni orgány státní správy a samosprávy.

2. Ozbrojené síly České republiky

Ozbrojené síly České republiky tvoří Armáda České republiky jako jejich základ, Civilní ochrana a Hradní stráž.

Armáda České republiky je určena k obraně státu proti vnějšímu vojenskému napadení, k plnění úkolů k udržení či nastolení míru a k obraně ve smyslu závazků, které pro Českou republiku vyplývají z Charty OSN a mezinárodních smluv. Dále je určena k eliminaci nevojenských a smíšených ohrožení, která pro jejich rozsah nemohou likvidovat k tomu

určené orgány. AČR musí být schopna úspěšně plnit úkoly obrany státu v celém rozsahu, a to jak samostatně vlastními silami, tak i ve spolupráci s ozbrojeným i silami případných spojenců.

V závislosti na ekonomických možnostech státu a omezeních, která stanovuje vláda ČR pro rezort MO, musí AČR disponovat takovými počty vojenských profesionálů a vojáků v základní službě vybavených potřebnou technikou a z hlediska logistiky zabezpečených na takové úrovni, aby na základě těchto počtů bylo možno věcně a úspěšně mobilizačně naplnit válečné počty a aktivní účasti do důsledku splnit poslání AČR při řešení krizových situací, které jí ukládá zákon.

Civilní ochrana České republiky zabezpečuje výkon humanitárních úkolů určených k ochraně civilního obyvatelstva před nebezpečím a k pomoci obyvatelstvu odstranit bezprostřední účinky ozbrojeného konfliktu, krizových situací a mimořádných událostí a vytvořit nezbytné podmínky pro jeho přežití.

Hradní stráž je určena k ochraně sídla hlavy státu.

Kromě ozbrojených sil České republiky se na obraně státu podílí Policie České republiky, Vězeňská služba, Celní stráž, civilní zpravodajské služby a záchranné sbory a havarijní služby.

3. Orgány státní správy a samosprávy

Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy plní úkoly obrany v rámci své působnosti, kterou jim stanovuje zákon.

Okresní úřady a magistráty měst s kompetencemi okresních úřadů jsou územní správní úřady, které vykonávají státní správu na svém území v záležitostech obrany v rozsahu, které jim stanovují zákony. V součinnosti s územními vojenskými správami zabezpečují potřeby ozbrojených sil, mobilizaci a samostatně a iniciativně plní úkoly spojené s řešením mimořádných událostí při živelních pohromách, haváriích nebo jiných nebezpečích, které ohrožují životy a zdraví občanů, životní prostředí anebo působí rozsáhlé majetkové škody.

Obce vykonávají státní správu v přenesené působnosti v záležitostech obrany v rozsahu, které jim stanovují zákony.

Velitelství územní obrany, jako vojenské územní orgány, koordinují činnost podřízených územních vojenských správ a řídí územní obranu na svém území.

Územní vojenské správní úřady vykonávají státní správu v oblasti branné povinnosti a obrany státu. Zabezpečují mírové, mobilizační a válečné doplňování ozbrojených sil České republiky osobami a věcnými prostředky, v prostorech předpokládaných bojišť spolupracují při vytváření systému obrany a jeho všestranného zabezpečení podle dispozic MO.

Regionální úřady Civilní ochrany jsou územní orgány pro organizaci a zabezpečení civilní ochrany.

Všechny uvedené orgány musí být již v míru připraveny a schopny vytvářet takové struktury, které jim ve smyslu příslušných zákonů umožní plnit úkoly v nouzovém stavu, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu.

4. Systém hospodářské mobilizace

Systém hospodářské mobilizace zajišťuje potřeby obrany státu pro ozbrojené síly na základě požadavků MO, pro obyvatelstvo na základě požadavků věcně příslušných orgánů státní správy. Do systému hospodářské mobilizace se zapojují vybrané orgány státní správy a vybrané podnikatelské subjekty jako primární prvky systému.

Konkrétním výstupem systému hospodářské mobilizace jsou **krizové plány hospodářské mobilizace jednotlivých subjektů**, které vyjadřují jejich činnost a opatření v nouzovém stavu, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu. Mezi opatření hospodářské mobilizace patří výstavba mobilizační infrastruktury, uchování výrobních schopností, vytvoření státních hmotných rezerv, zvláštních zásob vybraných komodit a finančních prostředků.

Potřeby obrany státu zabezpečuje systém hospodářské mobilizace přednostně z domácích zdrojů doplněných nezbytnými zdroji ze zahraničí. K tomu se částečně v míru, v nouzovém stavu, ve stavu ohrožení státu a plně ve válečném stavu podílí na operační přípravě území státu a zajištění strategických surovin.

5. Občané

V míře, kterou stanovují zákony, jsou občané povinni se podílet na obraně v různých krizových situacích, které ohrožují zájmy České republiky, zdraví a bezpečnost občanů. Na základě svých morálních hodnot, možností a schopností se pak na obraně podílejí v rozsahu, který přesahuje tuto povinnost.

Pro účast občanů na obraně v situacích, které vyžadují nasazení AČR a pro přípravu na takové situace, je zákonem zavedena branná povinnost. Příslušníci AČR jsou občany ve vojenském stejnokroji a ve zbraní. To platí i o ostatních příslušnících ozbrojených sil. *Všichni občané musí vědět, že v možné budoucí válce nebude civilní obyvatelstvo stát stranou. Toho, kdo se nezúčastní na straně vlastní bojující armády, může protivníková armáda zneužít k prosazení svých agresivních cílů a použít jako rukojmí. Případný příští protivník pravděpodobně nebude respektovat práva civilního obyvatelstva. Zemi ubrání jen plně zmobilizované občanské a národní společenství, jehož základní a nejvýznamnější složkou je AČR.*

V. Zdroje pro obranu

Obranu České republiky podmiňuje stav a charakter v obraně použité části populace a věcných a finančních zdrojů.

Rezorty vypracovávají koncepci rozvoje, do níž zahrnují i opatření pro realizaci svých působností v oblasti obrany. Koncepce rozvoje rezortů tvoří základ pro krátkodobé i střednědobé plánování. Jednotlivé koncepce schvaluje vláda ČR.

Stav populace v České republice a předpokládané vývojové trendy zabezpečují doplňování ozbrojených sil v míru, ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu. **Mírové počty AČR se udržují v rozsahu 0,5 až 0,6 % populace, předpokládané válečné počty jsou pětikrát až šestkrát vyšší.**

Věcné prostředky zabezpečuje především průmysl České republiky.

Systém hospodářské mobilizace zásobuje ozbrojené síly a obyvatelstvo, uskutečňuje nezbytná opatření a regulační omezení ve státní správě a v hospodářství, udržuje státní hmotné rezervy ve stanovené výši a struktuře, čímž vytváří příznivé podmínky pro plné materiální zabezpečení počátečního období válečného stavu a pro přechod na válečnou výrobu a válečné hospodářství.

Opatření, která se týkají hospodářské mobilizace a infrastruktury, připravují příslušné orgány státní správy již v míru. Vojenská infrastruktura komplexně zabezpečuje činnost ozbrojených sil a programově směřuje k dosažení slčitelnosti s NATO.

Množství a složení zásob materiálu AČR se bude postupně blížit ke standardům NATO tak, aby jich AČR dosáhla v čase, který stanoví vláda ČR.

Finanční prostředky pro krytí výdajů na obranu zajišťuje státní rozpočet. Ve stavu ohrožení státu a ve válečném stavu se na základě rozhodnutí Parlamentu ČR účelově používí ostatní aktiva státu a všechny potřebné a z hlediska právního řádu dostupné zdroje.

Nedílnou součástí zajištění obrany jsou příslušná opatření v oblasti legislativy spolu s finančními rezervami. Alternativní varianty řešení situace budou připraveny především v oblasti daňové, měnové, cenové, mzdové, platebního styku, úvěrování, spoření, bankovníctví, burzovních obchodů, pohybu kapitálu, pojišťovnictví a správy státního majetku.

VI. Obranné plánování

Obranné plánování je souhrn činností a vazeb, které státní orgány realizují k určení potřeb, cílů a úkolů obrany státu, subjektů, postupů a termínů jejich splnění za respektování daných politických, vojenských a ekonomických požadavků a za efektivního využívání zdrojů.

Při obranném plánování se s dostatečným předstihem připravuje strategická obrana státu, stanovuje charakter, hodnota a úkoly ozbrojených sil, činnost orgánů státní správy, samosprávy a právnických osob, úkoly hospodářské mobilizace a mobilizační infrastruktury, rozsah a způsob přípravy obyvatelstva a systém válečného řízení státu v podmínkách standardních válečných operací i nestandardních činností v průběhu krizí různého charakteru a intenzity.

Do obranného plánování se zapojují všechny státní orgány a orgány samosprávy. Při plánování obrany státu se řeší vnější a vnitřní bezpečnost státu, civilní nouzové plánování, likvidace následků rozsáhlých pohrom a havárií, opatření proti závažným teroristickým, diverzním a zločinným činnostem, využití státních hmotných rezerv a budování nouzové infrastruktury státu. Obranné plánování se uskutečňuje nepřetržitě již v míru na základě rozhodnutí nejvyšších státních orgánů. Za obranné plánování odpovídá vláda ČR, za jeho koordinaci MO. Ostatní státní orgány a územní správní orgány zabezpečují přípravu svých rezortů a podřízených úseků ve své kompetenci.

VII. Závěr

Realizace opatření národní obranné strategie je nepřetržitý proces ovlivňovaný vývojem bezpečnostní situace a bezpečnostního systému v evropském i světovém měřítku, ekonomickými možnostmi státu, podmínkami v průběhu začleňování České republiky do

NATO a následně do Evropské unie a Západoevropské unie a řadou dalších politických, ekonomických a vojenských aspektů.

Národní obranná strategie tvoří podklad pro přijetí zákonů, koncepcí a dílčích strategií rezortů a státních orgánů v oblasti obrany.

Poznámka:

Národní obranná strategie České republiky byla projednána a schválena vládou dne 26. března 1997 s tím, že každoročně bude prováděno její zpřesnění, pokud vlivem změn těch aspektů, které mají vliv na národní obrannou strategii, taková potřeba nastane.

Spojené státy a NATO chtějí mít takové dynamické vztahy s Ruskem, které udělají z Ruska partnera Aliance při budování stabilnější a bezpečnější Evropy. Jsme připraveni je formalizovat prostřednictvím charty NATO-Rusko, a tak vytvořit stálý mechanismus pro konzultace, a bude-li to možné, i společné rozhodování a akce; Smlouvu o konvenčních silách přizpůsobit nové bezpečnostní situaci, průběžně tlumit ruská znepokojení týkající se vojenských důsledků rozšíření; podnikat ještě další kroky, aby bylo jasné, že se povaha NATO změnila. Aliance nabízí Rusku potencionálně nebývalé vztahy, které uznávají, že Rusko musí řešit mnoho stejných bezpečnostních úkolů, jako řeší zbytek Evropy. Úzká spolupráce mezi NATO a Ruskem by mohla zaručit praktickou kooperaci a transparentnost, založenou na důvěře, která doprovázela konec studené války. Budování širokých vztahů mezi NATO a Ruskem by také pomohlo Rusku zkonsolidovat jeho obtížný přechod k demokracii a svobodnému trhu.

Z oficiální zprávy americkému Kongresu o rozšiřování NATO, jeho důvodech, výhodách, nákladech a důsledcích. Únor 1997.